

§ 31. — (1) Zákon tento nabývá s výjimkou §§ 5 a 6 účinku dnem 1. ledna 1922.

(2) Paragrafy 5. a 6. nabudou účinku 1. července 1922.

§ 32. — Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášen v částce 76. Sb. z. a n. dne 14. září 1921)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 335, kterým se pozměňují ustanovení § 5 zákona ze dne 25. února 1920, č. 143 Sb. z. a n., o účasti zaměstnanců při hornictví na správě dolův a jejich podílu na čistém zisku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — § 5. uvedeného zákona se pozměňuje a zní napříště takto: Zástupce zaměstnanců v podnikové radě a jejich náhradníky (§ 4.) volí neb vysílají všechny závodní rady, případně zřízení jednoho podniku dle volebního řádu, který bude vydán nařízením.

Volba dělnických a zřízeneckých zástupců koná se odděleně.

§ 2. — Zákon tento nabývá účinnosti zároveň s účinností pozměněného zákona.

Provedením jeho se pověřuje ministr veřejných prací.

(Vyhlášen v částce 76. Sb. z. a n. dne 14. září 1921).

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 4. října 1921, č. 367, o mzdách za šití v konfekci textilního zboží objednaného pro vojenskou službu.

Komise pro krejčovské práce, zřízená podle ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1917, č. 448 ř. z., pokud se týče ministerského nařízení ze dne 9. března 1918, č. 91 ř. z., usnesla se stanovit mzdové sazby za zhotovení pláště pro jezdecký dle nového vzoru takto:

ve Velké Praze, Velkém Brně, Prostějově, Boskovicích a ve všech místech, v nichž sídlí obchodní a živnostenská komora 36.— Kč (domácká práce), 30.— Kč (dílenská práce) a ve všech ostatních místech 32.40 Kč (domácká práce), 27.— (dílenská práce). Tyto mzdové sazby platí pro jízdecké pláště dle nového vzoru od doby, kdy bylo s jejich šitím započato.

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 14. října 1921, č. 375, o vytvoření ústřední komise domácké práce pro výrobu zboží perleťářského.

Ve smyslu § 9. zákona ze dne 12. prosince 1919, č. 29, Sb. z. a n. z roku 1920, o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácké práce, zřizují tímto ústřední komisi domácké práce pro výrobu zboží perleťářského se sídlem v Jihlavě.

Do oboru této komise náleží tato výrobní odvětví:

a) perleťářství a výroba kuřáckého náčiní,

b) s tím související soustružnictví rohu, kosti, galalitu, umělé rohoviny atd.

Komisi tuto, sestávající z 9 členů a 9 náhradníků, jejichž funkční období trvá 4 roky, jmenují současně.

(Vyhlášena v částce 88. Sb. z. a n. ze dne 24. října 1921.)

Předsedou jmenován: František Kubelka, zemský rada a ředitel mor. zemského úřadu na zvelebování živností v Brně.

Členy ministr jmenoval: ve skupině a) jako zástupce podnikatelů: Rudolfa Haase, soustružníka perletě a ředitele perleťářského společenstva jihomoravského v Miroslavi, Antonína Bučka, továrníka v Žirovnici, Františka Koláře, továrníka v Žirovnici. — Ve skupině b) jako zástupce domác-

kých dělníků: Gustava Doudu, účetního Svazu dřevodělníků v Praze II. Bernarda Kešnera, soustružníka perletě v Žirovnici, Františka Holomka, perleťáře v Žirovnici. — Ve skupině c) z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených, mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi odbytové, mzdové a pracovní poměry při domácí výrobě zboží perleťářského: Františka Kubelku, zemského radu a ředitele mor. zemského úřadu pro zvelebování živností v Brně, Jana Teutsche, st., býv. továrníka v Tachově, inž. Vítěslava Šetlíka, referenta Technologického prům. musea v Praze II.

Náhradníky jmenoval: ve skupině a) Ondřeje Reichla, soustružníka perletě v Bratibruně, Theodora Cimlera, výrobce perleťových knoflíků v Žirovnici, Jana Keslera ml., výrobce perleťového zboží v Žirovnici. — ve skupině b): Františka Husa, perleťáře v Jaroměřicích na Moravě, Jana Cimlera, perleťáře v Žirovnici, Karla Andrie, soustružníka perletě v Žirovnici. — ve skupině c): Jana Tichého, předsedu společenstva perleťářského v Miroslavi, Karla Brumlíka, jednatele Svazu čsl. perleťáři-výrobci v Karlíně, Václava Krásu, ředitele pokračovací školy v Žirovnici.

**Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. října 1921, č. 383,
o zachování služebních a pracovních poměrů po dobu mobilisace.**

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb, z. a n., nařizuje se toto:

§ 1. — Služební a pracovní poměry jakkoliv upravené, kde zaměstnanec byl na základě mobilisace povolán k službě vojenské, smí ode dne nařízení mobilisace, t. j. ode dne 23. října 1921, do provedení demobilisace zrušiti výpovědi jen zaměstnanec, nikoliv zaměstnavatel.

Tento předpis se však nevztahuje na služební (pracovní) poměry, jež u zaměstnanců obstarávajících výkony vyššího druhu netrvaly alespoň 4 týdny, u dělníků alespoň 14 dnů, a nevztahuje se vůbec na sezonní dělníky.

Výpověď daná proti předchozímu předpisu jest bezúčinnou.

Právo obou stran žádati z důležitých příčin stanovených příslušnými právními předpisy, aby služební (pracovní) poměr byl předčasně zrušen, zachovává se v platnosti.

§ 2. — Bude-li některý zaměstnanec (§ 1.), jenž obdržel výpověď po 22. říjnu 1921, dokud běží lhůta výpovědní, povolán na základě mobilisace později k službě vojenské, považuje se předchozí výpověď za bezúčinnou.

§ 3. — Služební (pracovní) smlouvy uzavřené na určitý čas prodlužují se, jedná-li se o zaměstnance (§ 1.) povolané k službě vojenské na základě mobilisace, až do provedení celkové demobilisace, leč by se zaměstnanec vzdal nároku na prodloužení smlouvy.

§ 4. — Za dobu, po kterou zaměstnanec pro vojenskou službu nemůže svých služebních povinností vykonávati, nepřísluší jemu, není-li právními předpisy nebo smlouvou stanoveno jinak, žádný plat.

Přísluší-li zaměstnanci dle smlouvy po určité služební době vyšší plat, buď započtena, jsou-li tu ostatní případné podmínky tohoto nároku, při výpočtu služební doby doba vojenské služby.

Totéž platí, je-li zaměstnanec dle smlouvy oprávněn žádati na zaměstnavateli po uplynutí určité služební doby výslužné.

§ 5. — Pro služební a pracovní poměry po ukončení vojenské služby dále trvající platí předem umluvené nebo zákonné výpovědní lhůty.

§ 6. — Zaměstnanci, který se do služby vrátí, přísluší dřívější plat, který měl v době nastoupení vojenské služby, i s případnými drahotnými příplatky; budou-li v době trvání mobilisace služební požitky pro příslušnou služební kategorii nově upraveny, platí úprava ta i pro zaměstnance povolané k službě vojenské.

Zaměstnancům, kteří dle § 4., odst. 2., mají nárok, aby byli zařaděni do vyšší stupnice platové (mzdové), přísluší také veškeré vedlejší požitky odpovídající tomuto stupni platovému (mzdovému).